

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 386

TARRAGONA, DISSABTE, 23 D'OCTUBRE DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

**El problema dels queviures no es solucionarà amb xerrameques.
Sobren les conferències i manquen els actes.
I cada vegada és més necessària l'acció per a recobrar el temps
perdut en els exercicis oratoris!**

Les exigències de la guerra

Quan tot convida a la reflexió i a la revisió de les pròpies conductes i inclús de les alienes, sorprèn, a un observador imparcial, aquestes fossuderies de certs partits i organitzacions sindicals de voler mantenir posicions i criteris que l'experiència — trista i desagradable experiència! — demostra han fracassat rotundament, tot causant a la reraguarda danys de consideració i de difícil compensació.

La major part de les desfetes que el nostre exèrcit ha sofert han estat ocasionades per l'estat especial de la nostra reraguarda subjecta a un sens fi d'experiències cada una d'elles més caòtica i absurda. Aparentment semblava que tots s'havien donat compte del perill que reportava la subsistència de totes aquestes absurditats que ens han fet desmerèixer internacionalment i que al propi temps han creat una especial irritabilitat i desconcert en els rengles antifeixistes. Semblava que tothom s'havia donat compte de l'enorme responsabilitat contraïda davant el país i el món. I que gràcies a aquesta consciència s'havien rectificat actituds i conductes.

L'exèrcit cada dia més perfecte, més cohesionat, més disciplinat, més antifeixista — antifeixista en l'accepció d'unió de tots els sectors ideològics antifeixistes — era la pedra de toc. I creïem que aquesta veritable unió, aquest deslligament absolut de partidisme havia arribat també a tots els sectors que lluiten contra el feixisme. Aquesta unitat en l'exèrcit havia donat uns resultats tan immillorables que molt bé podríem qualificar de superiors. Es lluitava i s'atacava al front. Teníem i tenim un veritable Exèrcit, un Exèrcit que ens fa sentir orgullosos i ens fa confiar amb un gran optimisme en la victòria final.

Però aquesta veritable unitat assolida al front ha estat ben lluny d'aconseguir-se a la reraguarda. Cada dia les apències són majors. Cada dia l'anany personalista augmenta. I l'espirit partidista acreix. A pesar dels esforços que importants sectors d'opinió realitzen per a evitar-ho.

Ara mateix al voltant de Largo Caballero, i a propòsit de la seva desgraciada conferència del diumenge a Madrid, veiem com augmenten les discrepàncies entre els diversos sectors antifeixistes. Discrepàncies que en alguns moments arriben a agressions de paraula inconcebibles. Largo Caballero, amb el seu discurs, agressiu, d'atac, ha resuscitat querelles antigues que semblava ja abandonades. Ha prestat un flac servei a la causa antifeixista. Ha, novament, posat en circulació tòpics, que ja semblaven definitivament liquidats. I en fi la seva posició defensada per aquells que es creuen preterits en el govern — sense perjudici de què abans l'haguessin combatut amb més sanya que ningú — novament ha convulsionat la reraguarda creant-li nous problemes i nous auguris de desacord que l'han impressionat desfavorablement.

Davant aquestes actituds incomprensibles i tant corrosives potser serà hora de pensar en evitar-les, per molt que hagi representat i per als carrers que hagi obtingut el seu patrocinant. Atiar la guerra civil en la nostra reraguarda, augmentar deliberadament les seves disensions, contribuir a incrementar els recels d'importants sectors que no són comunistes ni anarquistes ni sindicals, convertir la nostra reraguarda — o voler convertir-la — en un nou camp d'experiències fracassades a còpia d'uns perjudicis difícilment superables és en les actuals circumstàncies — quan tots els esforços han d'estar únicament dirigits a un sol i exclusiu objectiu: guanyar la guerra! — una traïció a la causa antifeixista.

Les actituds i posicions confussionàries i contraproduents s'han d'esbandir sense reparar en esforços ni sacrificis. La guerra ens ho exigeix!

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

COPS DE FUET

Cues i més cues. Cues raonades i cues que hom no pot pas comprendre. Les dones, a pesar de les molèsties i el cansanej que reporten, no se'n cansen pas. I el pitjor del cas és que ara sembla com si encara es volgués complicar més l'existència dels cuaires.

Fins ara hom feia cua i quan li tocava el torn adquiria el que li corresponia. Ara no, ara hom fa cua i quan creu que li donaran els queviures que li pertoqueu li donen... un número! Número que li servirà per a col·locar-se en la cua de l'endemà.

Per a un sol objectiu dues cues... Voleu dir que no se'n fa un grà massa? Voleu dir que no trobaríem, estudiant-ho una mica, el mitjà de suprimir les cues o quan menys la seva duplicat?

No creiem l'assumpte molt difícil, és qüestió únicament de bona voluntat i una millor organització. Potser més complicada que l'actual però molt més efectiva.

I sobretot més invulnerable a l'engany. Ja que ara, en la forma que hom distribueix els queviures, hi poden haver frau de consideració a pesar de què els inspire la major bona fe.

Nosaltres tenim una fórmula, segurament encara millorable, però que creiem que pot donar un bon rendiment.

Distribuir la població per barris o carrers, i numerar les targetes corresponents a tots els veïns. I llavors les tendes i els forns despatxar a unes hores prèviament fixades, i únicament al barri o nucli de carrers corresponents, les targetes de racionament d'un número a un altre determinat.

D'aquesta manera, sabent amb exactitud el posseïdor de la tarja de racionament que aquell dia i en aquelles hores pot comprar la ració corresponent no es veuria precisat

(Passa a la segona pàgina)

París i Londres davant la situació espanyola

Londres. — La impressió que ha deixat a Londres la reunió celebrada ahir pel Subcomitè és molt diferent segons sigui el sector que l'aprecia. Així, per exemple, la premsa conservadora acull amb gran cortesia les paraules del comte Grandi, al qual un periòdic dedica àdhuc algunes paraules d'elogi per la seva arrogància diplomàtica. Però els periòdics liberals, potser poc influïts per les paremositats feixistes, demanen concretament que en la reunió de demà les delegacions francesa i anglesa fixin bé llurs posicions i proposin per a presidir aquesta Comissió que s'ha de trametre a Espanya un home no solament polític — i d'altura —, sinó, a més, un coneixedor dels problemes militars, que no sigui fàcilment enganyat. Adhuc el "News Chronicle" té ja candidat: Winston Churchill.

Es clar que als cercles oficials es manifesta molta reserva quant a la reunió d'ahir. Potser entre les opinions oficials i les públiques hi ha un "écart", un buit que no pot omplir-se sense saber realment quines són les intencions d'Itàlia. Es que considera Itàlia que a Espanya es produiran esdeveniments "decisius", que poden justificar, en aquests moments, l'obertura de negociacions "dilatòries"? Es veritat que, arran del seu viatge a Líbia, el mes de març, quan els seus generals li havien indicat la ruta triomfal que seguirien, camí de Madrid, per Guadalajara, a Roma també es parlava d'"esdeveniments decisius". A Londres, almenys en les esferes oficials, deuen saber quelcom d'aquests esdeveniments "decisius" que es preparen.

Hem procurat conèixer les reaccions dels cercles francesos, que no es mostren, ni molt menys, tan satisfets com els britànics. L'opinió general és que el "duce" ha volgut rianobrar davant l'amenaça d'una reobertura de la frontera francesa. Els francesos lamenten que Anglaterra no hagi canviat la seva manera de pensar pel que es refereix al conflicte espanyol i la tàctica seguida ara sigui exactament igual que la del principi de la "no intervenció". Per als anglesos, ara, com abans, la qüestió que domina les altres és "ofegar el conflicte", evi-

tar la seva extensió. Per als francesos aquesta fase de la "no intervenció" ha deixat pas, des de fa molt de temps, als problemes essencials dels "perills estratègics". Aquesta és la diferència que s'observa, avui, en els comentaris francesos i anglesos quant a les paraules de Grandi.

ELS PUNTS A RESOLDRE

Londres. — Després de la reunió d'ahir del Subcomitè de "no intervenció", i abans de la de demà, ha de quedar elaborat el projecte del mecanisme encaminat a la retirada dels voluntaris. Especialment, han d'ésser resolt els següents punts:

1. Composició de les comissions internacionals.
2. Actuació d'aquestes comissions.
3. Mitjans de transport per a la retirada dels voluntaris.

El punt tercer és un dels més importants, perquè els països feixistes no voldran rebre en llurs vaixells els que essent de llur nacionalitat lluiten contra els feixistes.

El Govern espanyol i les autoritats rebels seran consultats demà, i solament per tal que donin llur adhesió de principi a la retirada de combatents estrangers.

UN COMENTARI ITALIA

Roma. — Comentant la sessió d'ahir al Comitè de no intervenció, "Il Popolo di Roma", diu:

"S'haurà de reconèixer que Roma fa el que pot, a mesura dels seus interessos, per tal que les negociacions no fracassin. Fem vots perquè la sang freda triomfi".

Considera el periòdic que donat el carreró sense sortida en què s'havia arribat, els resultats d'ahir poden inspirar confiança.

EDEN OPTIMISTA

Londres. — El senyor Eden, en referir-se a la sessió d'ahir, ha dit que si demà s'aconsegueix un progrés igual, pot dir-se que la solució dels presents conflictes es troba en bon camí.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya

Delegació de Tarragona

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, i, en nom seu, la Delegació de Tarragona, fa evinent al poble que per causes alienes a la seva voluntat es veu obligada a perllongar fins al 21 de novembre proper, el sorteig de la Rifa benèfica anunciat pel dia 21 del corrent.

Al propi temps comunica que a partir del proper dia 1 de novembre restarà oberta l'exposició de premis en el seu local de la Rambla del 14 d'Abril, 10, baixos.

El que es fa públic per a coneixement de tothom.

Tarragona, 13 d'octubre del 1937.

El President Companys i tres consellers s'han reunit amb el Govern de la República

Un canvi d'impressions sobre diverses qüestions que afecten els dos Governos

El senyor Companys ha marxat a Madrid acompanyat del Dr. Negrín

ES REUNEIXEN A LES ONZE

València. — Poc després de les onze del matí han quedat reunits a la Presidència del Consell, el senyor Negrín i els ministres senyors Giral, Giner de los Ríos i Hernández, amb el President de la Generalitat i els consellers Comorera, Sbert i Pi i Sunyer.

La reunió continuava a les dues de la tarda, hora en què comunicuem aquesta nota.

Hom espera que aquesta tarda serà facilitada una nota referent a a'ò que s'hagi tractat.

REFERENCIA DE LA REUNIO

A un quart de dotze del matí han quedat reunits a la Presidència del Consell el president del Consell, doctor Negrín; el president de la Generalitat, senyor Companys; els ministres d'Estat, Instrucció Pública i Comunicacions, senyors Giral, Hernández i Giner de los Ríos, respectivament, i els consellers de la Generalitat, senyors Sbert, Pi i Sunyer i Comorera.

Als voltants de la una el senyor Comorera ha abandonat la Presidència fins a dos quarts de quatre de la tarda. El primer a sortir ha estat el ministre d'Estat, que ha abandonat la Presidència seguidament.

Al cap de poca estona han sortit el President Companys i els consellers Sbert i Pi i Sunyer, els quals han estat acompanyats fins a la sortida pels senyors Negrín i Giner de los Ríos.

El ministre d'Instrucció Pública ha dit als periodistes que la reunió s'havia limitat a un canvi d'impressions sobre diversos afers que afecten els dos Governos, amb l'objecte d'intensificar encara més les cordials relacions existents entre ambdós governos.

El camarada Hernández ha afegit que aquesta tarda sortien cap a Madrid els presidents Negrín i Companys, els quals parlaran demà davant el micròfon de la ràdio de la capital de la República. Seguidament tornaran a reunir-se, el disabte, els representants dels dos Governos.

En el viatge a la capital de la República acompanyaran els senyors Negrín i Companys els consellers de la Generalitat de Catalunya, senyors Sbert, Pi i Sunyer i Comorera, i els sots-secretaris d'ambdues Presidències.

Preguntat després el camarada Hernández sobre l'anunciat trasllat de Ministeris a Barcelona, ha contestat que la qüestió continua en el mateix estat d'expectativa, i que ja es veurà en la "Gaceta" en moment oportú.

En abandonar la Presidència el senyor Companys i els consellers de la Generalitat, el cap del Govern ha tornat al seu despatx, on ha conversat durant uns minuts amb els ministres Giner de los Ríos i Hernández.

EL SENYOR COMPANYS SORTI CAP A MADRID

A dos quarts de cinc ha sortit amb direcció a Madrid, el President de la Generalitat de Catalunya Sr. Companys, acompanyat dels consellers que amb ell han vingut a València.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRONS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

COPS DE FUET

(Ve de la primera pàgina)

a fer cua, sinó que acudiria a l'establiment en el moment oportú.

I amb un torn perfecte i amb una exactitud rigurosa en l'observància de les normes anunciades creiem que acabarem amb aquest lamentable espectacle que cada dia omplena els nostres carrers, quan amb una mica de voluntat s'acabarien.

I hi han altres fórmules potser millors que l'anunciada. Ens és igual s'accepti o no la nostra iniciativa, la qüestió és que hom acabi de pertorbar la nostra vida innecessàriament.

Notes informatives

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR

Ales negres sobre Tarragona

Ahir al matí sobre les dotze, aparegué sobre la ciutat, procedent del mar, direcció NE, un avió facciós el qual volant a gran alçada deixà caure unes sis bombes que anaren a parar a les afores de la població, sense produir, afortunadament, danys ni víctimes de cap mena.

Els caces lleials posaren en fugida a l'avió facciós.

Novament a les 15'30 han aparegut sobre la ciutat procedents del mar, direcció S.E., tres avions els quals volant a gran alçada han intentat bombardejar la ciutat. Els caces lleials, que avisats prèviament evolucionaven per damunt la població, han perseguit, ametrallant-los, als avions facciosos, no poguent aconseguir aquests els seus propòsits, havent de llançar la seva càrrega al mar.

Les sirenes d'alarma i la defensa antiaèria han funcionat amb gran precisió.

El Dr. Battestini

Ha traslladat el seu Consultori al carrer de Méndez Núñez, 12, pral.

Visita de 11 a 13 i de 15 a 17.

Telèfon 1435

TRASPAS

Molt jove encara ha traspassat suara a Barcelona, víctima de crueltat i ràpida malaltia, Jesús Serra Perayre, fill del vice-president del Parlament de Catalunya, Jaume Serra Hunter i cunyat del company tarragoní Emili Folch i Solé.

A la seva desconsolada família en especial als nostres amics Jaume Serra Hunter i Emili Folch i Solé, "LLIBERTAT" els hi trameta l'expressió del seu més sentit condol.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2 TARRAGONA

Loteria de Nadal

El primer premi d'aquest sorteig és d'un milió cinc-cents mil pessetes i els dècims posats a la venda costen vint-i-cinc pessetes. Els favoreuts amb aquest premi percebran per cada peseta esmerçada, sis mil pessetes!

JOSEP DOLS FERRE ES MORT

Victima d'un accident mecànic complia els seus deures antifeixistes, ha mort a Barcelona, Josep Dols Ferré, militant antic de l'Esguerra Republicana de Catalunya. Als que coneixem Josep Dols i sabem les grans qualitats de què era posseïdor ens ha adolorit profundament la trista nova. Jove encara, 28 anys, i quan més podia esperar-se de la seva capacitat de treball i del seu fervor antifeixista un accident, quan complia una missió de la nostra causa, li ha llevat la vida.

"LLIBERTAT", condolida, expressa el seu sentiment a la seva esposa, pares i germà, tot desitjant-los-hi una conformitat estoica davant una pèrdua tan irreparable. R. E. P. el plorat amic!

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

PER ALS MILITANTS DEL P. S. U.

Per acord del Comitè Central queda suspesa la conferència comarcal del Tarragonès que havia de tenir lloc el dia 24 dels corrents, en vista de la celebració del gran diòni mífing que tindrà lloc el mateix dia a Barcelona. — El Comitè Comarcal.

LA COMISSARIA DELEGADA D'ORDRE PUBLIC CANVIA D'ESTATGE

Demà, diumenge, es farà la inauguració del nou estatge de la Comissaria Delegada d'Ordre Públic. L'edifici on restarà instal·lada definitivament reuneix immillorables condicions i tots els serveis hi estan muntats amb gran perfecció.

A l'acte de la inauguració oficial hi assistiran destacades personalitats, havent estat convidades igualment les autoritats i la premsa.

En l'edició corresponent al proper dimarts ens n'ocuparem detalladament.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Joana Amate López.
Angela Cansarnau Gibert.
Leocadi Marne Santos.

Defuncions

Vicent Ruiz Martí, Méndez Núñez, 5 (73 anys).
Paula Ferré Rius, Hospital Civil, (86 anys).
Josep Albira Granell, Blasco Ibañez, 12 (89 anys).

Matrimonis

Josep Carles Reverte amb Jacinta Guasch Armengol.

PARLA EL FRONT DE JOVENTUT

Demà, diumenge, a dos quarts de set del matí, organitzat pel Front de Joventut sortiran a ajudar a camperols de la nostra ciutat tots els joves afiliats a aquest organisme, per tal de no permetre que els camps de la nostra comarca quedin abandonats per falta dels joves camperols que actualment es troben enquadats dins del gloriós Exèrcit Popular Regular, i d'aquesta manera assegurar els mitjans imprescindibles per la nostra propera victòria.

En aquestes brigades hi poden portar tots els joves que a pesar que no siguin afiliats a dit organisme desitgin col·laborar-hi, però d'una manera obligatòria tots els joves que hi pertanyin, o sigui els que són afiliats a les organitzacions juvenils que integren dit organisme.

Tu jove antifeixista!
Tu conscient dels teus deures!
No hi manquis!

El secretari d'organització, Francesc Torné, de la F. N. E. C.

Mobles

Radio-Philips: Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Centre Autonomista de Dependents de Comerç i de la Indústria U. G. I.

(Secció d'Agents de Duana i Consignataris)

Són convocats els associats a l'Assemblea general extraordinària que se celebrarà el diumenge, dia 24 de novembre, a les 10 de set de la tarda, a la Casa del Poble, per tractar d'assumptes d'interès.

Tarragona, 22 d'Octubre del 1937. — Consell Directiu.

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 19'5; mínima, 14'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 757'3; a les 18, 754'6.

Direcció del vent: A les 3 h., NE.; a les 18, SE.

Estat del cel: A les 8 h., quasi apat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., C. Nbs.; a les 18, Nbs.

Evaporació: En les 24 h., 1'5.

Pluja recollida: A les 8 h., 11.

Humitat relativa: A les 8 h., 84; a les 18, 88.

Aquest número ha passat per la

censura

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Cinema Teatre Tarragona

RISSABTE i DIUMENGE, 23 i 24 D'OCTUBRE

PRESENTACIO D'ESPECTACLE

integrat per les principals atraccions del "Teatre Tivoli" i "Olimpia", de Barcelona

ELVIRA BETAN

Ballarina exòtica amb el seu American Klapet

GLORIA LIBRAN

Majestuosa i escultural ballarina espanyola, vedet 100 per 100

BRAYNSONI

Il·lusionista i ventríloc amb les seves fantasies i gracios automata

"JUANITO"

PEPITA CARLES

Simpàtica cançonetista amb un variat i extens repertori

L'atracció del dia, els colossals equilibristes olímpics amb llurs arriscats exercicis de màxima emoció

HERMANOS FERRER

amb els clowns més petits del món,

TIM Y TOM

FAUST

Còmic cantant amb les seves paròdies de gràcia 100 per 100

Repertori exclusiu i inesgotable

FAUST

L'humorista predilecte de tots els públics

MORATEL AND RUIZ

Parella de balls de Saló i fantasia amb les seves creacions, entre d'altres el popular "BOLERO"

BLAS WILSON Y TANI ZERJA

Colossal i elegant parella de cant i ball, amb un modernísim repertori i dançons autèntics

L'ESPECTACLE DE L'ELEGANCIA

compost tot per coneguts artistes, acompanyat per l'Orquestra del Teatre

Espigolant

"Treball" comenta les disposicions del ministre de Defensa Nacional encaminades a exigir responsabilitat pels fets de Màlaga, i diu entre altres coses:

"Tota l'Espanya antifeixista ha rebut la notícia de l'empresonament d'aquests militars culpables amb enorme satisfacció, i veu en ella l'inici d'una obra depuradora sistemàtica, que permeti tenir plena confiança en els comandaments; apartar dels llocs on poden fer mal aquells que no senten la causa popular i donar-los, d'acord amb la llei, el tracte que mereixen; deslliurar, d'una vegada per sempre, el nostre gloriós exèrcit, de tots els que no estan abrandats de fe en el triomf, de tots els que no estan disposats a donar-ho tot per la causa del poble; dels que tenen simpaties o conyacitats amb l'enemic; dels febles i dels traïdors, en suma.

Està bé començar; està força bé. Però aquesta mesura de salut pública, encertadíssima i indispensable, no ha de quedar sense continuació tenaç i constant."

J. Subirats i Pinyana, a "El Poble de Tortosa", comenta amb marcat optimisme el viatge de Companys a València tot fent atinades consideracions:

"Sempre, és clar, hom no pensa el mateix, i moltes vegades — ara més accentuat que mai — sorgeixen problemes i diferències lamentables que ens fan arribar a límits molt perillosos. Les anades i vingudes de consellers i ministres de Barcelona a València i viceversa, no han estat suficients per arranjat aquestes petites i assumptes que depenen conjuntament d'ambdós Governos. Clar que a això hi ha contribuït, més que altra cosa, la politequeria d'algun partit o partit que ha volgut cercar posicions;

estem segurs que el zel dels governants no ha mancat mai per resoldre diferències.

Companys, el seu viatge, les seves entrevistes, deixaran arranjat tot això i crearan — segur — un programa conjunt de govern d'estreta col·laboració que indubtablement vindran ha afavorir en gran manera els treballs i la feixuga tasca d'aixafar al feixisme.

Companys, sabrà cercar les solucions que s'han de trobar en tot moment i llur intel·ligència i visió política farà permetre en una lleial i estreta unitat entre Catalunya i la resta del territori lleial en profit de la nostra causa i de la llibertat de tota la Humanitat."

A. Rovira i Virgili, en la seva crònica tracta del canvi d'actitud de l'ex Berlin-Roma, fent a l'efecte unes raonades consideracions:

"Es notori, doncs, que l'ex Roma-Berlin ha canviat d'actitud. Allò que no és notori, ni tan sols verssemblant, és que hagi canviat d'intenció. Hi ha prou raons per pensar que manté la mateixa intenció sota una actitud diferent.

I la seva intenció d'ara i d'abans és d'allargar l'ajut als franquistes, tot impedit l'ajut d'altres potències als republicans. Ja fa catorze mesos que dura el joc. I quan França i Anglaterra se'n mostren cansades, Itàlia i Alemanya apellen a tots els recursos — els forts i els suaus — per a continuar-lo.

Per dues vegades, no obstant, ha estat feta la prova que amb energia i voluntat les dues grans democràcies occidentals són capaces de deturar el joc sinistre. Si elles volen, la transigència fingida de Mussolini i Hitler es convertirà en transigència real. Però com que ja s'ha perdut tant el temps, en queda molt poc perquè les decisions franco-angleses tinguin eficàcia."

El comentarista internacional de "La Vanguardia" parla de les proposicions de Mussolini que han fet variar de rumb, novament, les deliberacions del Comitè de Londres:

"Sospechamos — y seremos millones a temer lo mismo — que Mussolini sabe mejor que todos nosotros el número exacto de extranjeros que toman parte en la guerra que devasta nuestro desgraciado país. Por otra parte, es muy extraño su enamoramiento tardío del plan británico, que había merecido sólo su desprecio en el mes de junio. Claro está que entonces sus "flechas" multicolores no habían entrado aún en Santander, suceso que contará entre los fastos de una invasión fascista que añade a sus abominables horrores la vergüenza de su clandestinidad.

Lo único que nosotros vemos claro, a través de las proposiciones italianas, es que al "duce" no le conviene romper el equívoco en que se columpia su política militarista, ni tener una cuestión seria con Potencias poderosas. Aflojará si aprietan Inglaterra y Francia; pero no abandonará su aventura española, mientras el chantaje y otros métodos de juego sucio le permitan avanzar en sus ambiciones sin mucho riesgo. Después... Inglaterra y Francia no han dicho todavía su última palabra."

"Solidaridad Obrera", comenta en el seu editorial el tema de la unitat antifeixista, que tan rebregat està després d'haver estat el "lev motiv" de la premsa lleial des del 19 de juliol, sense que a pesar del temps transcorregut s'hagi pogut establir sobre bases duradores:

"Pero, des de un punto de vista de realización práctica, inmediata, creemos que no puede hablarse ahora de tal fusión, sin correr el riesgo de malograr acuerdos que, sin tener un alcance tan vasto, sean más posibles de realizar inmediatamente y que deben realizarse, para bien de la causa antifascista, que es la causa primordial en estos momentos.

Lo que corresponde, en lugar de especular con frases y consignas más o menos impresionantes, es trabajar por el entendimiento, cada vez más firme, entre los trabajadores, cumpliendo lealmente los pactos celebrados y creando un ambiente propicio a otros de mayor

Josep Dols Ferré

Morí en compliment del seu deure al servei de la causa antifeixista el dia 21 del corrent a Barcelona, a l'edat de 28 anys

E. P. R.

Els qui el ploreu: esposa Maria Roig; pares Francesc i Dolors; germà Amadeu i família tota, en assabentar a llurs amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, els pregunten un sentit record.

Tarragona, 23 d'octubre del 1937

El nombre d'italians que s'han de retirar

Londres.—El Secretariat del Comitè de no intervenció ha treballat durant tot el dia en la preparació de la sessió de demà del Subcomitè, la qual s'obrirà probablement a les tres de la tarda, sota la presidència de lord Plymouth.

El text a elaborar anirà encaminat a transformar en compromisos i decisions les suggestions del pla anglès del 14 de juliol. La retirada simbòlica de voluntaris serà discutida immediatament.

Als cercles ben informats es posa de relleu la importància que tindrà, perquè fos més eficaç la mesura, fer-la extensiva als pilots d'avions.

No es creu, però, que demà sigui feta aquesta suggestió; demà hom es limitarà a discutir la fixació de la xifra dels voluntaris que hauran d'ésser retirats.

Sembla que es podrà aconseguir unanimitat sobre la proposició anglesa de juny, a favor de la igualtat d'efectius retirats.

Segons el pla anglès, correspon al Govern de Londres posar-se en pública espanyola i amb els directes amb el Govern de la Regència de Salamanca, per tal d'obtenir llur adhesió. Sembla que també serà encarregat d'efectuar les gestions relatives a la retirada simbòlica.

Els rebels capturen el "Stangrove"

Però l'han d'alliberar

Londres.—L'Almirallat anuncia que el vaixell "Stangrove" ha estat capturat per una xalupa armada rebel davant la costa de Gi-

brad. No hay motivos absolutos de separación entre las grandes organizaciones sindicales, pero hay, si, una cantidad de obstáculos que deben ser superados y lo serán si ponemos todos empeño y buena voluntad para lograrlo. Empecemos, pues, por cumplir lo menos que puede cumplirse ahora mismo y no hagamos "política" con ese anhelo de unidad que sienten indudablemente todos los trabajadores."

son. Poc després d'aquest incident arribà el vaixell "Southampton", el comandant del qual demanà que el vaixell fos posat en llibertat, tenint en compte que havia estat capturat fora de les aigües territorials espanyoles. Els rebels es veieren obligats a accedir a aquesta demanada.

El vaixell portava a bord 600 còpies i infants refugiats de Gijón. El vapor navegava sota bandera anglesa.

Crisi a Bèlgica?

Bruselles.—El Consell de Govern, que es reunirà demà, haurà d'ocupar-se de la qüestió del Banc Nacional, a conseqüència de certes irregularitats que s'han observat, sobretot en allò referent a l'afar Barnat, el célebre financer jueu que, després d'haver ocasionat el famós "crac" del 1924 a Alemanya, s'instal·la a Bèlgica, on aconseguí realitzar fabulosos negocis amb certes complicacions.

"La Nation Belge" considera desitjable que el primer ministre presenti la dimissió al rei, per tal de facilitar les diligències del sumari pux que van Zeeland era vicegovernador durant l'època en que succeïren aquests fets.

El periòdic afirma que alguns ministres consideren inevitable la crisi molt aviat. Si van Zeeland no dimiteix, potser alguns ministres lluraran individualment la seva dimissió al rei. Com se sap, van Zeeland es troba ara al Midi fent vacances.

Política de restriccions a Alemanya

Berlin.—Parlant ahir davant un auditori de personalitats del partit, exèrcit i medis científics, el coronel Loeb, cap de l'oficina de matèries primeres i industrials declarà que la palla serà emprada per a la fabricació de cel·lulosa, les necessitats de la qual han augmentat. Remarcà les mesures energiques preses per tal d'economitzar el paper.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

ARCHIVOS ESTATALES

Companyes, símbol de la democràcia

Seria pueril entretenir-nos ara a fer la història panegírica de Lluís Companys tan coneguda de tothom. El seu gest del 14 d'abril, proclamant la República espanyola des del balcó de l'Ajuntament; la seva heroica conducta del 6 d'octubre a la Generalitat de Catalunya; l'actuació personal portada a cap el 18 de juliol, amb les etapes successives, l'acrediten sobradament d'home lluitador i democrata.

El poble de Catalunya, sense distinció de matisos, té confiança en ell perquè sap que no trairà, ni s'apartarà mai de la línia justa i serena.

Si és cert que volem acabar amb el feixisme, sapiguem tots plegats sacrificar transitòriament petites divergències, i agrupem-nos a l'entorn d'aquest home, símbol de la democràcia, donant-li la màxima autoritat per tal que pugui portar-nos a la victòria.

Encara que sembli mentida, després de quinze mesos, cal recordar que estem en guerra. Cal recordar ho sovint, i és necessari que aquestes conviccions arribi a tothom.

La reraguarda no viu prou intensament la tragèdia, que estem passant, i aquesta manca d'emotivitat repercuteix llastimosament en el front.

Diem això, per a frenar un xic l'espectacle poc adient que dona la nostra ciutat amb referència als delicats moments actuals.

Per a un observador imparcial, apartat de tota tendència, fa pena veure com s'obliga aquí el drama de la lluita contra el feixisme per a lliurar-se a la lluita de la intriga política i a una inconscient frivolitat que desdii de la tònica dolorosa que hauria de presidir tots els nostres actes.

No sembla sinó que vivim al marge dels esdeveniments. Mentre el millor de la nostra joventut es bat als fronts de combat i ofrena generosa la seva vida regant amb la seva sang la defensa de la nostra llibertat amenaçada, la reraguarda es lliura a discussions estèrils i trucs vergonyosos per a obtenir uns avantatges polítics o socials, al socaire de l'anormal situació.

Cal acabar aquest estat de coses, i cal acabar-les d'una manera urgent si no volem veure compromesa la causa que ens és comuna a tots.

S'ha predicat molt en el sentit de deixar de banda les petites misèries particulars per a pensar solament en la necessitat d'una ferma unió de tots els sectors antifeixistes. S'ha gastat molta tinta i s'ha fet molta literatura per aconseguir esborrar les diferències que sorgeixen en el camí d'una entesa cordial i sincera. Però en arribar l'horitzó de sacrificar interessos de partit o de classe, no ha estat possible un acord franc i decidit.

Per què? Perquè no pensem prou en la guerra.

Es viu més atent a les conveniències particulars que a les generals de la nació. És necessari de tant en tant, sentir de prop el dolor de la tragèdia representat per les visites dels avions pirates, per recordar-nos que vivim una època bèl·lica. És en aquests moments dolorosos que oblidem discrepàncies i ens unim en un clam unànime contra la barbàrie feixista, cercant a l'unisson una fórmula que acabi amb els crims execrables d'aquesta guerra d'invasió i ens porti a la victòria definitiva. I aquest fet concret s'ha repetit cada vegada que un esdeveniment important ha trucat a les portes de la nostra indolència, com per exemple, la caiguda de Màlaga, la caiguda de Bilbao, la caiguda de Santander.

Ja és hora que prenguem experiència i aprofitem els moments oportuns per a rectificar procediments en bé de tots, i no oblidem aquests punts de coincidència que es produeixen en els casos assenyalats, i sapiguem lligar-los d'una vegada i per sempre.

L'ocasió pot ésser ara propícia amb motiu de les manifestacions fetes pel President Companys, manifestacions que han tingut la virtut d'aixecar un cúmul d'adhesions a la seva persona, i han unit tots els sectors polítics i socials, en el desig de continuar sota el seu guiatge.

La decisió presidencial, que ha fet vibrar el sentiment popular, recollint les mostres de simpatia de totes les classes socials, podria ésser l'aglutinant que fes possible la formació del bloc que tots desitgem amb el compromís suficient per a sostenir la unió fins al final de la guerra, acceptant disciplinadament les directrius de l'home que avui representa el sentit del poble català, i fent d'aquest bloc la font d'on sortissin les úniques consignes a seguir. El moment és oportú, i si sabem aprofitar-lo, hauré fet la millor obra política per a guanyar la guerra.

M. MARTINEZ CARBONELL

(De "La Humanitat")

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1733

VISITA DE 10 A 12

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

L'Ambaixador de França a Barcelona

Recollim del nostre col·lega "Última Hora" el següent article:

"Ens cal cridar l'atenció del lector d'"Última Hora" sobre el fet molt important que França ha decidit que el seu ambaixador prop de la República Espanyola s'instal·li, no a Hendaia, com fins ara, sinó en territori republicà.

Aquest fet important està subratllat per un altre: el Govern francès ha designat una nova persona per al càrrec d'ambaixador a Espanya. Aquest serà el senyor Eirik-Fierre Labonne, fins ara director dels afers polítics i comercials del Quai d'Orsay.

Un ambaixador no fa intervius. Però el senyor Labonne pot, perfectament a casa seva — i amb quina amabilitat! —, rebre la visita d'un corresponent català. Perquè Mr. Labonne té moltes simpaties per Catalunya, coneix Barcelona i l'admira. I cal dir també que el corresponent català ha sentit desvetllar-se en ell una gran simpatia per l'ambaixador Mr. Labonne.

Alt, de figura molt interessant, dona la idea d'un retrat de Museu. Mr. Labonne vesteix amb un aire modest i extraordinàriament distingit el seu ferm caràcter d'home d'acció. És fill de família del camp del centre de França, però el seu nom, Eirik, ja indica les arrels que té a les terres nòrdiques. Alguns dels seus antepassats són escocesos i ell mateix ha viscut part de la seva vida a Islàndia; aquesta illa que, com el corresponent es complia via a recordar-li, sosté un comerç molt actiu amb Catalunya.

Home d'acció, hem dit. Aquest embaixador de 49 anys — és nat el 4 d'octubre del 1888 — ja abandonà el seu lloc a la Comissió preparatòria de la Conferència de La Haia, per tal de prendre part en la Gran Guerra, durant la qual comandà unitats russes al front francès. L'any 1917, en plena revolució bolxevic, fou encarregat d'una missió a Moscou, missió plena d'aventures, que es continuaren el 1919 a la Rússia del Sud. Entremig, ha estat aviador, ha recorregut l'Àfrica i ha estat ministre plenipotenciari de França a Mèxic. L'any 1926 va ésser designat secretari general del Protectorat del Marroc, on va menar una campanya de cinc anys extraordinàriament activa, durant la

qual descobrí pous de petroli, avui en explotació. Ens deixem al tinter tots els càrrecs d'ordre políticodiplomàtic on Mr. Labonne ha servit dins el Quai d'Orsay, un dels quals, el de director adjunt d'afers polítics i comercials deixa, com hem dit, per venir a Barcelona.

Car, noteu-ho bé, és a Barcelona que aquest ambaixador francès haurà d'establir-se. Aquesta serà una de les conseqüències del trasllat del Govern central. Cap dubte no hi ha que l'esperit català, tan veí del francès, serà així apreciat per Mr. Labonne; cap dubte no hi ha, tampoc, que la simpatia amb què serà rebut a Barcelona trobarà de part d'ell una correspondència efusiva.

El nou ambaixador francès no ve a Barcelona tot sol, ni amb un personal restringit. Hi ve amb tot el quadre d'una gran Ambaixada. Adhuc porta un agregat naval, molt capacitat i enèrgic, que li permetrà d'acabar-se amb els problemes marítims greus de què la Mediterrània està afectada aquests dies.

Cap declaració política no ens podia fer ni ens ha fet Mr. Labonne, només potser aquesta: "Cal que no es parli massa de mi. La meua tasca és de discreció i qui em vulgui mostrar la seva simpatia a mi i a la meua tasca haurà d'extremar també la seva discreció."

NICOLAU MARIA RUBIO

CAMISES CORBATES

darreres novetats

ALSINA CAMISER

Sugrañes, impressor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona